

Turen til Gran Canaria

22. april – 29. april 2005

Indholdsfortegnelse

Emne	Side
Fredag den 22. april 2005	3
Lørdag den 23. april 2005	4
Søndag den 24. april 2005.....	6
Mandag den 25. april 2005	7
Tirsdag den 26. april 2005	9
Onsdag den 27. april 2005	10
Torsdag den 28. april 2005	11
Fredag den 29. april 2005	12
Lidt generelt om turen.....	13

Fredag den 22. april 2005

Vækkeuret var blevet sat til klokken 5, men jeg kom reelt op lidt før. Det var tid til at komme i gang. Jeg kom hurtigt i bad, og spiste lidt morgenmad, før jeg pakkede de sidste småting ned i kuffert og håndbagage.

Lidt over klokken 6 blev jeg hentet, og kursen blev sat mod Billund Lufthavn. Efter cirka 1 time og 10 minutters kørsel ankom vi til Billund. Jeg blev sat af foran indgangen til lufthavnsterminalen med kufferterne og bilen blev parkeret i langtidsparkeringen.

Check-in gik rimeligt hurtigt, og vi gik straks ind i afgangshallen, hvor vi havde en lille times tid til rådighed, før boarding begyndte lidt i 9. Flyet, et Airbus A320, lettede planmæssigt af bane 27 cirka 9.30. I flyet er der et indbygget kamera i næsen og underbunden, som sendte et live videofeed i skærmene under rummene til håndbagage. Turen sydpå gik blandt andet via Amsterdam, Paris og Capo Sao Vicente. Der var mere turbulens på vej ned gennem, eller måske rettere over, Europa end normalt. Flyet måtte på grund af vindforholdene cirkle rundt for til sidst at foretage en normal landing på bane 03L. Flyvetiden var 5 timer og 5 minutter, en halv time mere end normalt på grund af modvind.

Der var ingen paskontrol i lufthavnen, hvilket skyldtes Schengen samarbejdet. Bagagen kom forholdsvis hurtigt, selvom det altid syntes længe. Vi rejste på uspecificeret 1-værelses lejlighed med eget toilet og bad på sydsiden, så vi vidste endnu ikke, hvor vi ville komme til at bo. Vi fandt hurtigt en guide, hvor vi fik at vide, at vi skulle bo på Sun Wing Resort i Playa del Ingles. Vi havde også bestilt transport til og fra hotellet, og fik at vide hvilken bus, som vi skulle med. Dette kostede mod forventning ekstra.

Vi ankom til hotellet cirka klokken 15 lokal tid, som er en time bagud i forhold til hjemme. Vores værelse var ikke klar endnu, så vi fik udleveret et par drinkkort, så vi kunne få en gratis drink i baren, imens vi ventede. En god halv times tid senere var vi på vores værelse C211 på første sal. Værelset var reelt en meget lille 2 værelses lejlighed efter dansk målestok med en stor altan.

Efter at have pakket ud gik vi på en lille opdagelsestur i byen. Vi havde i et shoppingcenter ved navn Faro 2. Det var placeret i flotte omgivelser. Butikkerne og restauranterne er bygget i en spiral med en flot midte. Det virkede ikke som om, at dette var et specielt billigt sted.

Nogen tid senere besluttede vi også for at tage tilbage til hotellet. Vi ville gå en anden vej tilbage, og gik af landevejen og op af en afkørsel. Det endte dog alligevel med, at vi for vild, da vi ikke drejede til højre det rigtige sted, men i stedet gik til venstre.

På vej tilbage til hotellet mødte vi et dansk ægtepar på omkring 50, som havde lidt problemer med at få en telefonboks, som jeg hjalp. Vi gik tilbage til værelset, hvor vi fik noget aftensmad. Klokken var efterhånden blevet 21.30. Der skulle være noget underholdning på hotellet, og af ren nysgerrighed gik vi til det område af hotellet, hvor dette ville være. Det viste sig at være ABBA musik, som blevet ”spillet” af en yngre svensk gruppe. Vi mødte igen det samme ægtepar, som vi havde mødt ved telefonboksen, og det endte med at blive en ganske hyggelig aften. Lidt over klokken 23 gik vi hver til sit, og vi gik forholdsvis hurtigt i seng.

Lørdag den 23. april 2005

Dagen forinden var selvsagt noget lang, og vi var derfor noget trætte, så vi sov længe. Efter de vanlige morgenprocedurer, forlod vi værelset omkring klokken 11. Det var tid til at tage på stranden, selvom vi ikke havde så megen lyst til at tage sol eller komme i vandet. Der var et godt stykke derved, men vi gik derved. Det sidste stykke, som ser ud til at være godt en halv kilometer er et ørkenområde, og som forbavsende nok var et flot område.

Det var et noget svært underlag at gå, men vi kom da trods alt ud til vandkanten, efter at have gået igennem nudistområdet på stranden. Vi fortsatte ned af stranden, indtil vi nåede en mindre strandpromenade, der var fyldt med forskellige forretninger, som sælger de klassiske turistvarer, samt restauranter.

Ingen af os var specielt sultne, så vi gik rundt i dette lille område et godt stykke tid. Sulten meldte sig dog, og vi gik tilbage til en restaurant, som havde ”Alt hvad man kan spise” tag selv bord med

kinesiske retter, som man kender fra en del andre steder. Det smagte alligevel herligt og det endte med, at vores frokost varede 2½ time. Vi kom af med godt 20 euro for denne frokost.

Med godt fyldte maver gik vi tilbage til hotellet. På vej tilbage kom vi forbi et lille shoppingcenter ved navn Cita. Bygningen ser ret sjov ud udefra, da den har nogle miniaturehuse på taget. Vi gik ind, men da det var i slutningen af siestaen var næsten alle butikker lukket. En forretning, der sælger kameraer, kameraudstyr, MP3 afspillere samt en del andre elektriske apparater havde åbent.

Det, der havde min interesse var MP3 afspillere, men de virkede lidt dyrere, end jeg var villig til at betale, så det endte ret hurtigt med at kigge på en ekstra linse til mit kamera. Sælgeren viste en 70-200 mm linse frem, som han ville have 290 euro for, men det endte med, at han ville have 90, og undertiden ville og gerne have min eksisterende linse i bytte, men det endte ikke med en handel.

Vi fik travlt med at komme ud af centeret, og gik tilbage mod hotellet, hvor vi var omkring klokken 17. Efter et kort stop på værelset gik ned til poolområdet, og efter en tur i vandet, gik vi tilbage til værelset var det tid til at komme videre. Der ville være et informationsmøde på en restaurant i byens største indkøbscenter i Yumbo klokken 19. Vi fandt hurtigt shoppingcenteret, men det var noget andet at finde den pågældende restaurant.

Endelig lykkedes det at finde den pågældende restaurant, men ikke helt i tide. Vi var et par minutter for sent, men det så ikke ud til at gøre nogen forskel. Infomødet gik overraskende nok kun ud på, hvilke ture, man tilbyder på denne destination. Dette er naturligvis også en vigtig del, men der manglede lidt info omkring øen, byen og de vanlige ting, som de fleste gerne ville vide omkring destinationen.

Efter informationsmødet gik vi rundt i centeret. Butikkerne havde åbent til klokken 22, mens restauranter godt kunne have åbent et par timer mere. Jeg manglede et par sko, som jeg kunne bruge i forbindelse med min træning hjemme i det lokale fitnesscenteret. Vi fik rundt i et stykke tid, og fandt en del butikker med sko, men også til priser, der ligger pænt over det, som jeg ville give for et par sko. Langt om længe fandt vi et par sko i en butik som jeg kunne bruge. Prisen startede på 115 euro, hvilket også var pænt over, hvad jeg ville give for et par sko, men det endte med, at jeg fik den for 50.

Vi fortsatte vores tur rundt i centeret og mødte igen Jan og Jonna, som tidligere havde inviteret os op i deres lejlighed. Da alle mere eller mindre havde fået nok af at gå rundt i centeret for denne gang, gik vi alle tilbage mod hotellet. De skulle lige ringe hjem, så vi tilbage til vores lejlighed, hvor vi lagde de ting, som vi nu havde haft med og købt.

Af en eller anden grund, havde vi ikke fået fat i det korrekte værelsesnummer, så der gik noget tid, før vi fandt det rigtige. Dette gjorde bare besøget kortere, men ikke mindre hyggeligt. De havde en god udsigt, også selvom det var aften. Omkring midnatstid var det sengetid.

Søndag den 24. april 2005

Vi vågnede kort før klokken 8. Kort efter vores ankomst til hotellet, var der kommet en reklame for, der arrangerer udflugter til meget billige penge. På denne dag tilbyder de en tur til et marked i Teror til bare 2 euro.

Jeg var dog ikke synderligt interesseret i at tage med på denne tur, men når man er sammen med andre, må man til tider tage med. Grunde til, at firmaet kunne tilbyde udflugterne til denne pris er, at det er sponsoreret af et tysk firma, der producerer sengetøj, i høj grad lavet af uld.

Inden bussen ankom til den restaurant udenfor byen, hvor dette informationsmøde blev afholdt, som det blev kaldt, afholdtes, kørte vi rundt i byen i forsøget på af få flere med i bussen. Dette lykkedes til tider. En ekstra bonus ved denne tur, var at vi fik en gratis rundtur i byen.

Den halvanden time lange salgstale, eller show om man vil, var langt fra det mest spændende jeg havde været med til. En del af dette var "information" om, hvor dårligt det syntetiske sovearrangement egentligt er, og hvor godt det vil være at bruge naturmaterialer, som netop deres uldprodukter.

Der var ikke megen salg i dag, så turen gik omsider videre. Turen gik først af motorvej op til Las Palmas, hvilket var en ganske flot tur. Herefter var det bjergkørsel, hvilket var endnu flottere. Bussen ankom omsider til markedet i Teror.

Markedet var stort, men varerne var langt hen af vejen de typiske turistting. Selvom jeg ikke var synderligt interesseret i at gøre nogle handler, kunne man handle ved at snakke om prisen, hvilket i høj grad blev gjort af nogle. Efter et ophold på godt og vel en time, var det tid til at køre tilbage til Playa del Ingles.

Turen tilbage var gennem meget flot bjerglandskab og herefter motorvejen. På vej tilbage skulle vi dog ind i et industrikvarter, hvor man holder ved et bestemt skoudsalg. Angiveligt er det producenten af skoene, der har denne butik. Selvom jeg havde købt et par sko, endte det dog alligevel med, at jeg købte et par træningssko mere.

Endelig gik turen tilbage til hotellet, hvor vi var omkring klokken 16. På værelset fik vi noget spiseligt, og gik nogen tid senere ned til poolen, hvor det også denne gang blev til en tur i. Vi gik tilbage til værelset, hvor vi var i noget tid, før vi sikkert gik en lille tur, og vendte tilbage til værelset, hvor vi igen fik noget spiseligt.

Klokken var efterhånden blevet 21.30, og der ville være noget underholdning på hotellet, i aften med en svensk gruppe, der spiller ABBA numre. Endnu engang mødte vi Jan og Jonna, og det blev en ganske hyggelig aften, til vi omkring ved midnatstid kom i seng.

Mandag den 25. april 2005

Vi havde sat vækkeuret til klokken 8, da vi ville tage på en ø-rundtur, som samme firma, som arrangerede turen til markedet dagen forinden. Efter den vanlige morgenrutine, gik vi ned til indgangen af hotellet.

Bussen skulle efter planen ankomme klokken 8.50, men den kan tydeligvis være lidt forsinket. Det viste sig, at vi havde set det meste af, hvad vi ville se denne dag, som vi havde set dagen forinden, så vi besluttede os hurtigt for at tage med på grotteturen i stedet.

Vi blev kørt samme tur rundt i byen som dagen forinden i forsøget på at få flere passagerer med. Også i dag blev der gjort holdt på parkeringspladsen foran shoppingcenteret Faro 2, da man fordele folk til de forskellige busser. Herefter gik turen til samme restaurant for vi igen skulle høre på

samme salgstale eller show som dagen forinden. Det blev det dog ikke mere spændende af. De halvanden time sneglede sig af sted, og endelig gik turen videre. Kursen blev igen sat til den samme skoforretning som dagen forinden.

Turen gik langt om længe til Guyana dalen. Det første stykke var af motorvejen, men det sidste stykke var igennem den flotte dal. Der blev gjort stop ved et sted, hvor der er mange grotter, som er ”gravet” ud i bjergene, og som tjener som bolig for folk. Det var egentlig øens oprindelige befolkning, som boede på denne måde.

Vi fik mulighed for at se en af grotterne, som også var hjem for en lokal familie. Meget praktisk var der også en form for kioskrestauration, hvor man kunne købe frokost og nogle få andre ting, hvilket vi dog ikke benyttede os. Vi gik derimod en meget kort tur i området, før vi spiste den noget medbragt mad.

Turen gik videre til byen Ingeno, hvor der ligger et gammelt kloster, som nu dog er et museum, der udstiller kunstgenstande lavet mineraler, kvarts og glas. Nogle af tingene var faktisk ganske flotte. Om end ikke andet var der gjort meget ud af kirken og haven.

Da dette var det sidste punkt på denne tur, gik turen nu tilbage til hotellet. Vi var tilbage på værelset, hvor vi var omtrent klokken 14.30. Resten af eftermiddagen var vi på værelset, enten på den store altan eller inde på sofaen, hvor det lykkedes mig at få et lur på et par timer.

På det informationsmøde havde vi fået et par billetter til et aftensmåltid på en lokal restaurant. Vi kunne komme klokken 20.30. Da vi stadig havde noget tid til over, gik vi en tur gennem byen, og endte på en plads som også var et shoppingcenter. Ret overraskende var her en Netto butik med et mindre udvalg i madvarer, drikkevarer med og uden alkohol samt andre turistrelaterede varer. Endnu engang kunne man købe elektronik, tøj, ure og andre typiske turistvarer i de forskellige forretninger. Midt i dette center var det en plads, hvor der blev spillet musik og man havde mulighed for at danse.

Det var ved at være spisetid, så vi gik ind på restauranten Harley Rock, som ligger i en kælder. Det er et okay sted, men umiddelbart lidt af en efterligning af Hard Rock Cafe. Der var ikke en guide til

stede denne aften, ikke at der var brug for dette, men man havde lidt en forventning om, at der ville være en eller anden fra MyTravel. Dette forhindrede dog os ikke i at få et måltid mad. Vi bestilte en øl til maden, og der var happy hour, så vi fik reelt to.

Vi mødte igen Jan og Jonna, og efter middagen gik vi tilbage til samme center, som vi havde været ved, før middagen. Vi gik lidt rundt og klokken blev hurtigt omkring 22, og butikkerne begyndte at lukke, hvorfor vi alle gik tilbage til hotellet i roligt tempo. Vi endte alle på deres værelse, hvor vi havde en hyggelig stund til omkring halv et, hvor vi alle var trætte, og gik derfor hver til sit.

Tirsdag den 26. april 2005

Da der ikke var noget vi skulle på et bestemt tidspunkt, havde vi ikke sat vækkeuret. Vi stod op omkring klokken 10. Vi havde hørt om et marked i Aguiguine, så vi besluttede os for at tage til byen, og fandt derfor hurtigt ud af, hvilke busser, der kørte til byen.

Busstoppestedet ligger ikke så langt fra hotellet, så det var nemt at finde. Ud fra køreplanen var der en yderligere buslinje, der ville tage os til Aguguine, og det var den, som først ville komme. Vi kom med bussen et par minutter senere.

Turen til Aguiguine tog cirka 20 minutter gennem noget godt landskab. Der blev kørt godt til den, så vi var nærmest glade for at komme af bussen. Det var en nem sag at finde markedet. De fleste varer var t-shirts, ure, solbriller og souvenirs, hvilket ikke var det mest interessant.

Tiden gik alligevel. Omkring klokken 14 begyndte de handlende at pakke sammen. Af denne grund gik vi videre og op gennem byen i stille tempo, og benyttede flere gange lejligheden til at sidde på en bænk og bare nyde det. Så stor er byen heller ikke, så vi tog en bus tilbage til Playa del Ingles, hvor vi var tilbage på hotellet omkring klokken 15.30. På værelset spiste vi lidt sen frokost.

Noget tid senere besluttede vi os for at gå en tur i byen. Vi havnede først ved samme strandpromenade, hvor vi havde spist frokost et par dage forinden. Turen gik herefter tilbage mod hotellet, men inden da gik vi ind i det store shoppingcenter Yumbo, hvor vi gik noget rundt. Vi havde fået at vide, at der skulle være en god vietnamesisk restaurant der, som det dog ikke lykkedes

os at finde. Det endte i stedet med, at vi spiste på en kinesisk restaurant ved navn Great Wall 3, som havde den velkendte ”spis alt hvad du kan” for cirka 6 euro.

Godt mætte gik vi tilbage til hotellet. Næsten hver aften klokken 21.30 er der en eller anden form for underholdning på hotellet, som allerede var i gang, da vi kom tilbage. Da der var sæsonafslutning denne aften, blev der spillet en del forskelligt musik.

Vi mødte igen Jan og Jonna. Nogle af os fik en øl, mens underholdningen var i gang. Da vi allerede havde været på besøg hos dem, inviterede vi dem på besøg på vores værelse. Det var en ganske fornøjelig aften vi havde. Lidt over midnat var alle ved at være trætte, så vi gik derfor hver til sit. Det var kort efter sengetid for os.

Onsdag den 27. april 2005

Vi vågnede lidt i 8, hvilket var lidt før vækkeuret. Vi havde besluttet os for at tage med på en tur i dag, der går under betegnelsen ”Det ukendte Gran Canaria” med samme firma, som vi tidligere havde været med.

Bussen, vi var med, kørte den samme tur rundt i byen som ved de to tidligere ture, hvorefter turen igen gik til samme restaurant, hvor vi – igen – var igennem salgshalløj som tidligere. Heldigvis var det ikke samme person som tidligere, så man i det mindste fik det fortalt på en anden måde, selvom budskabet var det samme. Turen gik herefter videre til samme skoforretning som ved de to tidligere ture.

Herfra gik turen videre op langs østkysten og igennem byen Telde, som tidligere har været øens hovedstad. Udsigten var virkelig blandt de bedre, og man kunne endda se Las Palmas herfra, som nu er øens hovedstad.

Turen gik videre ad bjergvejen til Valleseco. Udsigten var i det mindste god, men til tider ubehagelig, da man til tider har nogle enorme skrænter til den ene side af bussen, og man kan komme tæt på afskærmningen. Vi var efterhånden kommet så højt op, at vi var over de mindre skydække, som trods alt var på nord for bjergvejen.

Endelig ankommer vi til øens højeste punkt Pozo de las Nieves, som er 1.949 meter over vandets overflade. Her er ikke andet end mindre oval parkeringsplads. Selve toppen er afspærret og anvendes af de væbnede styrker. Dette gjorde dog ikke udsigten mindre formidabel.

Der var dog et let skydække på den nordlige og noget af den vestlige side af øen. Dette påvirkede selvfølgelig udsigten, men man kunne stadig tydeligt se Teide, som er Tenerifes højeste punkt med 3.718 meter og var godt 100 kilometer væk.

Efter et kortere stop gik turen videre gennem endnu mere af det flotte landskab, og efter noget tids kørsel, ankom vi til en restauration i bjergene, hvor der blev gjort holdt i godt og vel en times tid. Man havde her mulighed for at få noget frokost. Vi fik derimod lidt mad, som vi havde taget med.

Turen gik herefter tilbage til hotellet gennem Ayacata og San Bartolome de Tirajana. Vi ankom til hotellet omkring klokken 16. Selvom det meste af det spændende var blevet betragtet gennem et busvindue, havde det om end ikke andet været en billig tur.

Efter et kort ophold på vores værelse, gik vi ned til shoppingcenteret Faro 2. Som det sikkert tidligere har været nævnt, så var det et af de flottere centre med en god udsigt. Jeg havde ikke tidligere haft et kamera med, så jeg ville have et par billeder herfra. En anden grund til besøget var, at jeg gerne ville have en soft ice i løbet af ugen, hvilket jeg så fik. Grunden var nok mere fordi, at nogen havde dansk soft ice, og ikke så meget andre grunde.

Vi gik tilbage til hotellet, hvor vi fik noget spiseligt på vores værelse. Da vi ikke ville sidde hele aftenen på værelset, gik vi en kortere tur i byen. Vi mødte igen samme ægtepar, som vi havde set en del til i løbet af ugen. De inviterede os med op på deres værelse, hvor vi tilbragte en hyggelig tid, før det igen blev sengetid omkring midnat.

Torsdag den 28. april 2005

Det var vores sidste hele dag på denne ferie, så vi havde ikke synderligt travlt og havde derfor ikke stillet vækkeuret til noget bestemt tidspunkt. Vi kom naturligvis igennem den faste morgenrutine. Det var noget skyet denne morgen.

Vest for det lille ørkenområde er der et lille naturreservat, som vi gerne ville se. Der var et pænt stykke derved, men vi gik alligevel. Efter en god lang tur kom vi til det lille reservat, som var lille, og der var afspærret samt opfordringer om ikke at gå ind i, men det gjorde den ikke mindre flot.

Vi gik hurtigt videre og kom igennem en markedsgade med de vanlige restauranter og butikker med turistvarer. Her købte vi en is, inden vi gik videre. Vi havde kunnet se et fyrtårn, som vi havde gået efter, og nu ville vi finde det, hvilket også lykkedes.

Ved fyrtårnet var der også en strandpromenade, hvor vi sad en stund, før vi gik videre langs strandpromenaden. Her var også nogle shoppingmuligheder. Lidt senere gik turen hjemad, og det blev ikke overraskende en lang tur hjem.

Inden vi ankom til værelset mødte vi igen Jan og Jonna, og vi aftalte at spise ude sammen denne aften. Vi gik tilbage til værelset, hvor vi fik lidt spiseligt. Noget tid senere gik vi ned til poolen, hvor vi for sidste gang var i vandet.

Tiden gik og omkring klokken 8 mødte vi, som aftalt, vores middagsaftale. Vi gik ned til det store center, hvor vi gik rundt i et stykke tid, før vi fandt en restaurant, som havde noget på menuen, som alle var interesseret i.

Vi fik alle en god middag. Klokken var lidt over 22, før vi gik tilbage mod hotellet. Alle forretninger var alligevel lukket. Ingen var rigtigt interesseret i noget videre, da vi alle skulle hjem dagen efter. Vi gik tilbage til værelset, hvor vi pakkede de fleste af vores ting, før vi gik i seng.

Fredag den 29. april 2005

Det var rejsedag, så vi havde sat vækkeuret til klokken 8. Vi kom hurtigt og i bad, og pakket resten af vores ting. Vi havde fået forståelse af, at man skulle tjekke bagagen ind til flyet på hotellet mellem klokken 9 og 10, hvilket vi gjorde. Vi gik tilbage til vores værelse, hvor vi fik lidt morgenmad.

Da vi først skulle afsted fra hotellet klokken 12.55, besluttede vi os for at tage på en hurtig shoppingtur. Jeg havde set på en Ipod med 40 Gb harddisk ved flere lejligheder. Det var ikke lykkedes at få prisen ned under 250 euro, men jeg ville forsøge at få prisen længere ned. Vi måtte skynde os for at nå, og det lykkedes ikke få prisen længere ned, så jeg fik ikke købt en.

Vi tog tilbage til hotellet, hvor vi tog de ting, som var den såkaldte håndbagage, og gik ned til receptionen og tjekkede ud. Vi gik ned til poolen, hvor vi havde lidt tid tilbage. Bussen kom planmæssigt, og turen gik videre til lufthavnen.

Da vi allerede havde tjekket bagagen ind, kunne vi springe checkin over og gå direkte til det obligatoriske sikkerhedstjek. Vi havde nu noget tid i lufthavnen, før boardigen begyndte, hvilket blev brugt til at få lidt spiseligt.

Boardingen begyndte planmæssigt, og jeg var placeret i sæde 28B i denne Airbus A320. Jeg ville umiddelbart tro, at det var samme maskine, vi skulle hjem med, som vi havde fløjet ned med. Samme mini-tv virkede ikke.

Flyet blev planmæssigt skubbet tilbage fra rampen, og taxiede ud til bane 21R for at dreje over og lette fra bane 03R. Turen hjemaf gik via Faro på Algarvekysten, Paris og Amsterdam, før vi cirka 4 timer og 35 minutter senere landede på bane 09 i Billund Lufthavn.

Det syntes at tage evigheder før bagagen kom, men vi fik den trods alt, og kom igennem tolden uden at blive stoppet. Vi gjorde et lille holdt, før bilen blev hentet, hvilket tog sin tid. Kursen blev endelig sat hjemaf. Kort før klokken 23 var jeg hjemme.

Lidt generelt om turen

Cran Canaria er en af de 13 kanariske øer, hvoraf kun de 7 er beboet. Øerne har været en del af Spanien siden det 15. århundrede. Vejret dernede var godt i den periode, vi var der. Dagstemperaturerne var omkring 25-30 grader og til tider var der et let skydække, men kan være store lokale forskelle. Man kunne fristes til at sige, at det minder meget om en god sommer herhjemme. Playa del Ingles, som vi boede i var meget turistet.